

[Johannes Jensen.]

os nu tales ved om nogle Aar. Det skal nok vise sig, at der er Ægteskaber, som ikke er saa harmoniske, og det er altid for dem, Lovbestemmelserne faar Betydning. Det vil vise sig, at der er Ægtefæller, som ikke samlever, i hvilket Tilfælde den ene maaske ikke har noget imod at drille den anden lidt, og det er den Slags Forhold, som Lovgivningsmagten maa tage Hensyn til. Naar man kan forudse den Slags Ting, skal man træffe Bestemmelser, hvorigennem man faar en klar Afgørelse af, hvem der skal have Retten, da der her er Tale om en personlig Ret, som ikke kan deles.

Men der er mange andre Ting, vi savner Klarhed over, og under disse Forhold skal jeg, idet mit Parti ikke ønsker at modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse, skønt det i og for sig er ligeegyldigt, om vi bliver ved det bestaaende eller vi faar det nye, anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme. Naar vi gør det, er det ikke paa Grund af Modvillie mod Sagen, men fordi vi har den Opfattelse, at naar man i store Lovgivningspørgsmaal skrider til en ny Lovgivning, har Rigsdagen en Forpligtelse til overalt, hvor der er Uenighed om Forstaaelsen, at træffe den fornødne Afgørelse af, hvad der skal forstaaes ved Lovens Bestemmelser.

Schovelin: Den Bremse, som det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) gerne vilde have, at § 12 skulde udtrykke, fandtes ikke i det Lovforslag, som den høje Regering fremsatte for Rigsdagen. Det er det afgørende i Sagen. Tværtimod var der i den Affattelse i Slutningen af 2det Stykke overfor Kommunerne en fuldstændig Aufforderung zum Tanz, en aabenbar Invitation til at gaa videre i denne Retning, og det var den, vi først og fremmest maatte søge at afskære. Nu er hele dette Spørgsmaal aabent, overladt til Fremtidens Udvikling, og vi har altsaa større Tillid til denne Udvikling, end Venstre synes at have.

Johannes Jensen: Saa vidt jeg forstod Forhandlingerne i Næringslovskommissionen, var alle Repræsentanter der enige om den Affattelse, som § 12 i Lovforslaget fik. Naar jeg siger, de var enige om det, skal det forstaaes paa den Maade, at nogle ønskede ingen Bestemmelse vedrørende Kommunerne Næringsret, medens andre, som f. Eks. det konservative Folkeparti, ønskede videregaaende Bestemmelser, en stærkere Begrænsning af Kommunernes Ret, men man sam-

ledes til sidst om den da foreslaede Form for § 12. Jeg ved meget vel, at de Konservative ønskede en stærkere Begrænsning, og derfor har jeg Lov til at gentage, at det overrasker mig, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds nu gaar til det modsatte, gaar til det, man fra socialdemokratisk Side ønsker: at der ikke i Næringsloven skal staa noget som helst om Kommunernes Ret til at drive Næring. Jeg tror, der ude i den danske Handelsstand vil være en stærk Forundring over det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds' Stilling i denne Sag. Jeg ved, at man netop derude har ønsket, at Kommunernes Ret til at konkurrere med private, dem, der skal svare Kommunernes Skatter, dem, der skal udrede Udgifterne, medens det er Kommunerne, der opkræver Indtægterne, skulde begrænses. Venstre staar paa sit gamle Standpunkt. Jeg ved nok, at den højtærede Handelsminister siger, at i Næringsloven af 1857 var der ingen Bestemmelse angaaende denne Sag. Det er meget rigtigt, for den Gang drev Kommunerne ikke Næring, ingen mistænkte dem for det. Der var ingen Gasværker, ingen Vandværker eller Elektricitetsværker, og ingen tænkte paa at lade Kommunerne handle med Fisk, drive Vognmandsforretning eller den Slags Ting. Alene af den Grund var der ikke i Næringsloven af 1857 Bestemmelser herom. Der er sket en Udvikling i den Retning. Kommunerne er kommet til at drive forskellige Virksomheder, der gaar i Retning af monopoliserede Virksomheder, og de er derved kommet længere ind paa Livet af de næringsdrivende. Nu siger det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), at han sætter sin Lid til Udviklingen. Ja, hvis Udviklingen gaar i samme Retning, som den er gaaet siden 1857, tror jeg, Handelsstanden og alle, der driver Næring i de danske Købstæder, vil undre sig i høj Grad over, at det ærede Medlem indtager den Stilling i den Sag, som han nu indtager.

Schovelin: Det vil ikke lykkes det ærede Medlem at mistænkeliggøre det konservative Folkeparti paa dette Omraade overfor Vælgerne. Vælgerne og Næringslivets Mænd vil alle vide, hvor vi holder i hele dette Spørgsmaal, de vil gennemskue Sammenhængen, og det er heller ikke saa vanskeligt, thi at holde et Spørgsmaal aabent er ikke det samme som at besvare det i modsat Retning af, hvad man anser for rigtigt. Der ligger nemlig Pointen. Det bliver insinueret, at vi nu besvarer Spørgsmaalet i modsat Retning af, hvad vi tid-